

Conni este furioasă

O poveste de Liane Schneider
cu ilustrații de Janina Görrißen

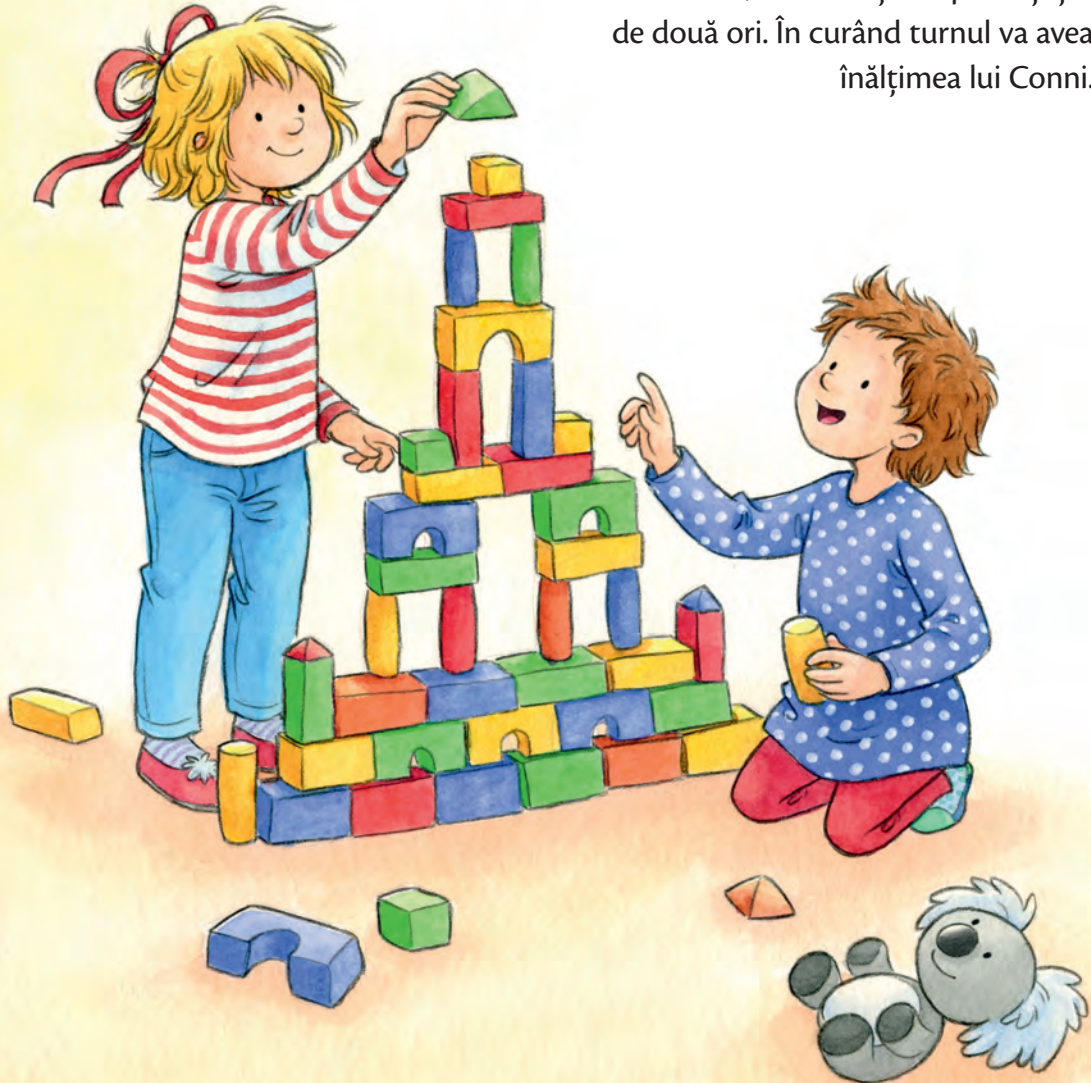

Oradea, 2024

– Am terminat. Mă duc la joacă! strigă lulia și sare grăbită de la masă, răsturnând paharul cu apă pe jumătate plin peste desenul lui Conni. Aceasta se supără deși știe că lulia nu a făcut-o intenționat. Educatoarea Hana tamponează masa și desenul cu un șervet. Dar Conni nu mai vrea să picteze.

Preferă să o însoțească pe Lulia la colțul de construit. Cele două fete și-au pus în gând să construiască cel mai înalt turn din lume. Până să le iasă bine, construcția se prăbușește de două ori. În curând turnul va avea înălțimea lui Conni.

Deodată Emir trece în fugă pe lângă ele și lovește turnul, care se prăbușește zgomotos.

– De ce nu ești atent? strigă Conni fulgerându-l cu privirea furioasă pe Emir.

– Scuze, spune Emir.

Nu a făcut-o intenționat. Emir doar fugea de Son, care tocmai făcea pe tigrul sălbatic.

Cei doi băieți se oferă să le ajute pe Conni și pe Lulia să reconstruiască turnul. Dar Conni nu mai are chef de construit.

Furioasă, ea traversează cu pași repezi holul cu gândul să iasă afară. Însă abia atunci observă că începuse să plouă și prin urmare avea nevoie de cizmele de cauciuc. Una dintre ele era la locul ei. Dar unde i-o fi perechea? Conni caută și tot caută. Cizma nu e de găsit. Se vede că azi totul îi merge prost!

Din fericire, își face apariția educatoarea Hana, care o consolează și o invită să asculte alături de ceilalți copii o poveste despre ploaie.

